

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2015. január 20. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A társtettesként elkövetett garázdaság vétsége miatt **az I. r. vádlott ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** mint másodfokú bíróság 2014. május 28. napján kihirdetett **4.Bf.1108/2013/5.** számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

I. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetett garázdaság vétségének [1978. évi IV. tv. 271. § (1) bekezdés] minősíti.

Ezért az I. r. vádlottat megrovásban részesíti.

Kötelezi az I. r. vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 615.- (hatszáztizet) forint bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Egyebekben a másodfokú ítéletet **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az első fokon eljáró Szegedi Járásbíróság a 2013. április 18. napján meghozott 5.B.461/2013/3. számú ítéletével az I. r. vádlottat testi sértés vétsége [1978. évi IV. tv. 170. § (1) bekezdés] miatt 40 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500.- forintban állapította meg. Úgy rendelkezett, hogy a kiszabott 100.000.- forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 40 napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Az ellene társtettségben elkövetett garázdaság vétsége miatt [1978. évi IV. tv. 271. § (1) bekezdés] emelt vád alól felmentette, Kötelezte az I. r. vádlottat 615.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be:

- az ügyész, a garázdaság vonatkozásában az I. r. vádlott terhére, az ítélet felmentő rendelkezése miatt, annak megváltoztatása érdekében, az I. r. vádlott bűnösségének garázdaság vétségében történő megállapítása, a könnyű testi sértés vétsége vonatkozásában az I. r. vádlott javára, az ítélet törvénysértő volta miatt, e cselekmény alóli felmentése érdekében,
- az I. r. vádlott és védője a könnyű testi sértés vétsége vonatkozásában a magánindítvány hiánya miatt.

A másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a 2014. május 28. napján meghozott 4.Bf.1108/2013/5. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta, az I. r. vádlott terhére megállapított testi sértés vétsége [1978. évi IV. tv. 170. § (1) bekezdés] vonatkozásában az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette. Az I. r. vádlott bűnösségét társtetteségben elkövetett garázdaság vétségében [Btk. 339. § (1) bekezdés] megállapította. Ezért az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 100 napi tételre súlyosította. Egy napi tétel összegét 1.000.- forintban állapította meg. Az így kiszabott 100.000.- forint pénzbüntetés megfizetésére 5 havi részletfizetést engedélyezett. Felhívta az I. r. vádlottat, hogy az első 20.000.- forint összegű részletet 2014. június 20. napjáig, a további azonos összegű részleteket a soron követő hónapok 20. napjáig fizesse meg a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatal bevételi számlájára, külön felhívás nélkül. Figyelmeztette, hogy ha a pénzbüntetést nem fizeti meg, vagy egy havi részlet megfizetését elmulasztja a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A másodfokú ítélet ellen az I. r. vádlott és védője jelentette be fellebbezést, a kihívó közösségellenesség mint tényállási elem hiánya okából, felmentés érdekében.

A másodfokú ítélet a II. r. vádlott vonatkozásában 2014. május 28. napján jogerőre emelkedett.

Az I. r. vádlott a harmadfokú eljárásban fellebbezését írásban indokolta. Álláspontja szerint a kihívó közösségellenesség azért nem állapítható meg, mert I. r. vádlott volt az, aki az est folyamán öt többször is becsületsértő kifejezésekkel illette, provokálta, és ezen alkalmakkor a

II. r. vádlott csak azért nem támadta meg, mert mások visszatartották. A maga részéről mindvégig védekező magatartást tanúsított, de végül a II. r. vádlottat csak lefejelte, illetve megütötte, hogy a garázda magatartását hagyja abba. Ezzel a szórakozó helyen tartózkodók is egyetértettek, mert bennük is félelmet, felháborodást keltett a II. r. vádlott magatartása. Ezért, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság járt el helyesen, amikor a garázdaság vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A védő álláspontja szerint az I. r. vádlott terhére a közösségellenesség azért nem állapítható meg, mert a II. r. vádlott magatartása volt az, ami a szórakozó helyen tartózkodókat irritálta, és amikor az I. r. vádlott ennek a bántalmazásával véget vetett, ez valamennyi vendég meglegedésére történt.

A harmadfokú fellebbezési nyilvános ülésen az I. r. vádlott bűnösségének megállapítása esetén a büntetés lényeges enyhítését indítványozta, melyhez az I. r. vádlott is csatlakozott.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.384/2014/1-II. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, és az indokolásban elírást észrevételezett.

A fellebbezések alaptalanok.

Az ügyben a harmadfokú eljárás feltételei a Be. 386. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján fennálltak, mert a másodfokú bíróság a garázdaság vétsége tekintetében, a bűnösség kérdésében eltérő döntést hozott, a könnyű testi sértés vétsége vonatkozásában pedig bűnösség megállapítása helyett az eljárást megszüntette.

A harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése alapján bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első-és másodfokú bírósági eljárást. A felülbírálat során az ügy érdemére kiható eljárási szabályt nem észlelt.

A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a

szükséges körben lefolytatta, de az általa megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

A másodfokú bíróság a megalapozatlanságot helyes ténybeli következtetéssel kiküszöbölte. Ennek során helyesen állapította meg, hogy az I. r. és a II. r. vádlottak kölcsönösen tanúsítottak egymás irányában kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást, mely alkalmas volt arra, hogy másokban megbotráncozást, riadalmat keltsen. Megalapozottan mellőzte annak megállapítását is, hogy a II. r. vádlott az I. r. vádlottal szemben joghatályos magánindítványt terjesztett elő, ugyanis 2012. november 11. napján a II. r. vádlott éppen ellenkezőleg, akként nyilatkozott, hogy magánindítványt **nem** terjeszt elő (nyomozati iratok 78. oldal).

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottá vált.

A megalapozott tényállásból a másodfokú bíróság helyesen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére és cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

A másodfokú ítélet indokolása csak a 4. oldal 6. bekezdés 3-4. sorában szorul helyesbítésre, nyilvánvaló elírás miatt akként, hogy az I. r. vádlott volt az, aki megelégtelve a II. r. vádlott magatartását, elfogadta a verekedésre felhívást.

A másodfokú bíróság helyesen abból indult ki, hogy a garázdaság elkövetési magatartásának három eleme van: a kihívó közösségellenesség, az erőszakos magatartás és az, hogy a magatartás alkalmas megbotráncozás vagy riadalom keltésére.

A másodfokú bíróság kimerítően megindokolta, hogy ezen tényállási elemek milyen magatartás által valósultak meg (másodfokú ítélet 4-5-6. oldal), mellyel a harmadfokú bíróság is egyetértett. Részletesen foglalkozott azzal is, hogy az I. r. vádlott magatartása miért volt kihívóan közösségellenes. Helytállóan utalt arra, hogy részéről a személy elleni erőszakos magatartásra a II. r. vádlott magatartásának mintegy magtorlásaként került sor. A garázdaság megállapítását viszont nem zárja ki az, hogy a nyilvánosan, megbotráncoztató módon elkövetett tettelegességnek személyes indítéka is van (BH 1983. 434.). Ugyanakkor nem szükséges, hogy a megbotráncozás vagy a riadalom be is következzen, elegendő ha annak objektív lehetősége fennáll. Ezért annak, hogy a II. r. vádlott bántalmazása a szórakozóhely vendégeinek is a megelégedésére történt, a bűncselekmény megvalósulása szempontjából nincs jelentősége, és annak sem - mivel kölcsönösségről volt szó -, hogy a II. r. vádlott is garázda magatartást tanúsított. Az I. r. vádlottnak tisztában kellett lennie azzal, hogy az adott elkövetési körülmények mellett cselekménye alkalmas a köznyugalom megzavarására, de eziránt közömbös maradt. Így ebben, az eshetőleges szándéka ismerhető fel. A kifejtettekre tekintettel a vádlott és a védő felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor magánindítvány hiánya miatt, a könnyű testi sértés vétsége vonatkozásában az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette.

Az I. r. vádlott terhére és javára figyelembe vehető körülményeket túlnyomórészt számba vette és értékelte, az ítélet tábla az I. r. vádlott javára vette még figyelembe, hogy a köznyugalom megzavarásában csak az eshetőleges szándéka állapítható meg, és a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el.

Tévedett a másodfokú bíróság, amikor az I. r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetést súlyosbította. Kétségtelen, hogy az I. r. vádlott büntetett előéletű, és a II. r. vádlott kihívását elfogadta, de csak azért, hogy annak az ittas állapotban, hosszan tartóan tanúsított kihívó, provokatív magatartását megakadályozza. Ő maga a cselekménykor szeszes italt nem fogyasztott és a kezdeményező a II. r. vádlott volt. Ezért, és a javára figyelembe vehető körülményekre tekintettel cselekménye már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az ítélőtábla büntetés helyett intézkedés alkalmazását is elegendőnek találta, és őt az 1978. évi IV. tv. 71. § (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette.

Mivel a megrovás feltételei az elbíráláskori és az elkövetéskori törvényben is azonosak, a Btk. 2. §-ára figyelemmel az elkövetéskori törvényt alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság 615.- forint bünygyi költség megfizetésére kötelezte az I. r. vádlottat, de a másodfokú bíróság e felől nem rendelkezett. Ezért az ítélőtábla a Be. 398. § (3) bekezdésére figyelemmel, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. r. vádlottat e bünygyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezések folytán felülbírált részét a Be. 398. § (1) és (2) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Szeged, 2015. január 20.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Katona Tibor sk.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bhar.III.433/2014/3. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 4.Bf.1108/2013/5. számú ítéletének, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. január 20.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke